

Братство

Богуна

ДУХ! ВОЛЯ!

БОРОТЬБА!

2

стор.

Двадцять залпів, і роти – як не було!

3

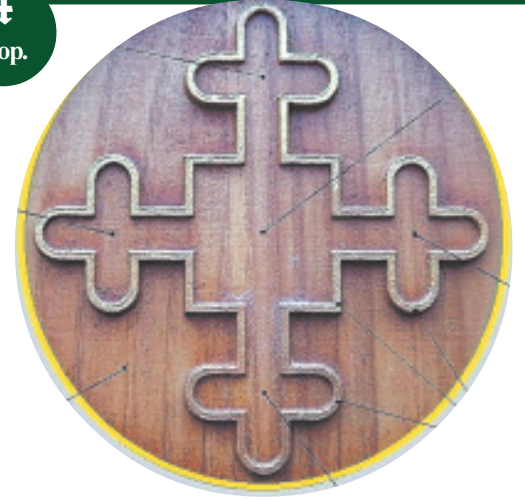
стор.

Підсумки бою проводять після його завершення

4

стор.

Ще раз про Творця Всесвіту

ЙОГО ПОВАЖАЛИ І ПОВАЖАЮТЬ ЗА ТЕ, ЩО ЙШОВ ЗАВЖДИ ПЕРШИМ

Старший сержант на псевдо "Борода" за рік своєї служби у складі Першої окремої бригади спеціального призначення імені Богуна, здається, бачив усе. Ледь не щомісяця отримував подяки, має відзнаку "За зразкову службу". Той, хто хоча б тиждень відстояв на "нулі", хто звик до обстрілів, як до постійно – буденної небезпеки, і особливо той, хто бачив у ділі воїнів – саперів, знає, що означає вираз "за зразкову службу". Якраз старший сержант "Борода" – із саперів. Як командир саперного відділення, має залізне правило чи звичку – на бойовому виході завжди бути попереду. Нових мін в арсеналі ворога "Борода" не бачить, але стверджує, що систему мінування "рашики" постійно вдосконалюють. Загалом за рік військово – фронтового життя "Борода" вивчив на "відмінно" будь-які хитрощі ворога, який намагається облаштувати свої інженерно-саперні оборонні системи за найсучаснішими стандартами та інструкціями. І загалом інженерна підготовка, на думку "Бороди", є чи не найсильнішою ланкою військової готовності і кваліфікації військовослужбовців армії рашистів. Ну, а про те, якими є слабкі місця ворожої армії, а також про те, які частини військ агресора мають відчутно кращу підготовку, "Борода" розповідає напрочуд змістовно і цікаво. Мабуть тому, що все це – із власного досвіду. У нашій розмові, яку ми у розлогу і повному вигляді оприлюднимо у наступному виході нашого інформаційного листка, "Борода" дуже влучно і захоплююче цікаво розповів про свої мрії і плани на післявоєнний період. Ми про них також розповімо. На жаль, наш співрозмовник, вже не зможе прочитати ним же сказане – за тиждень після нашої зустрічі "Борода" загинув під час виконання бойового завдання під містом Лиман. Загинув попереду, як завжди – йдучи першим.

МИ НАЦІЛЕНІ ЛИШЕ НА ПЕРЕМОГУ! А ПОТІМ – НЕГАЙНО НАВОДИМО ПОРЯДОК ВДОМА!

вистачає, хоча у порівнянні із 2015-м чи навіть 2019-м роками, оснащення ЗСУ зростає дуже помітно і відчутно. Але ж засобів РЕБ все ж таки не вистачає і противник цим також користується. Олександр чудово знає ситуацію у частинах російського війська, які з'являються навпроти наших рубежів. Якщо порівняти нинішній стан озброєння та оснащення росіян із тими військами, які діяли у складі формувань ЛДНР на Донбасі, то відчувається певний прогрес. "Так, і зараз трапляються підрозділи рашистів, про яких тільки й можна сказати, що вони "голі, босі й простоволосі", – розповідає розвідник, але ж часто доводиться "мати справу" із відмінно вишколеними бійцями – контрактниками, які мають серйозну підготовку. Особливо мені запам'яталася їх розвідка спецназу морської піхоти, – продовжує Олександр. Все роблять згідно інструкції, жодного проколу у своїх діях практично не допускають. Ясно, що протистояти таким підрозділам тяжко".

У середовищі підрозділів розвідки досить жваво обговорювали обставини рейду загону російських патріотів у районах російської "глибинки" на території Белгородської та Брянської областей. Олександр із цього приводу вважає, що подібна тактика абсолютно виправдана і продиктована багатьма факторами. "Рашисти звикли, що ми воюємо згідно законів і правил ведення сучасної війни, – каже Олександр і тому не чекали, що із нашого боку по російській території буде проведений усім добре відомий рейд, який наробив шуму навіть у середовищі кремлівської верхушки. Надалі таких епізодів, коли ворог має боятися вояків

ЗСУ не лише на окупованій ним території, але і у себе вдома, має бути як завгодно багато. Удари по ворожих комунікаціях на території держави – агресорки – дуже перспективний і так само вірний напрям, який спроможний завдати ворожим військам дуже дошкульних ударів. Росіяни вже побачили силу нашого підпілля і відчули ефективність операцій за участі наших диверсійно-розвідувальних груп, які діють на півдні Запорізької області, а також у містах та селах окупованого ворогом Донбасу. Такі дії неабияк піднімають настрій тим українцям, які все ж таки чекають на визволення своїх сіл та міст підрозділами ЗСУ".

Звісно, у розмові, яка точиться навколо суто військових тем, виникають питання, що стосуються мирних питань. Звичайно, кожен боєць, який перебуває на передньому краї, який часто бачить небезпеку і смертельну загрозу потрапити під шквель вогню ворожої артилерії, подумки вже думає про переможні часи, а ще більше – про життя після перемоги. Ми також торкнулися цієї тематики у розмові із Олександром, який, як виявилось, вже неодноразово думав над тим, як відвідати, побачити місця тих боїв, які довелося вести із ворогом упродовж такого тривалого протистояння. "У мене є що згадати і є куди поїхати, ще раз побачити місця, де втрачав побратимів і гнав ворога із нашої землі, розповідає командир – розвідник стосовно "географії" своїх суто військових "подорожей" прифронтовими дорогами і потаємними стежками військових розвідників.

Ще одна тема, яка набуває на "нулі" дедалі більшої популярності,

стосується наведення порядку в Україні вже у післявоєнний час. Зараз військові у траншеях поглинуті суто військовими справами, виключно військово – фронтовим побутом і устремліннями якомога швидшого вигнання ворога за межі українських кордонів. Але розмови про те, що одразу після перемоги над рашистським військом, доведеться дуже активно зайнятися наведенням порядку всередині України, сьогодні активно ведуться в окопах та бліндажах. "Давити своїх гнид можливо навіть складніше, аніж лупити ворога і примусити його драпонутися геть і назавсім", – розповідає вже про завдання своїх однополчан після перемоги над рашистами Олександр. Але діватися нікуди, країна, яка, попри руйнування та гігантські збитки від війни, здатна процвітати і налагодити щасливе життя. Натомість ми вже котре десятиліття лише поневіряємося і в основному мовчки спостерігаємо, як нас дурять. Воїни – ветерани це розуміють, бачать і відчувають і жодних причин для подальшого жебракування та поневір'яння більшості мешканців України вони не бачать. Тому це не легенда і не протослова, що "ми ще повернемося". Те, що повернемося – не питання, але ціна нашої перемоги аж занадто велика, аби ми ще й далі терпіли хабарництво, корупцію, приклади безсоромного пограбунку країни за допомогою різноманітних схем, а також бездумне використання людських (так званих народних) коштів, – завершує свою розповідь Олександр. Цього більше не буде, бо Україна і українці воюють не лише із ворогом – рашистом, але й за порядок і процвітання у своїй державі.

Анатолій БУРСА

Молодшого лейтенанта Олександра, який командує одним із розвідувальних підрозділів Першої окремої бригади спеціального призначення ім. Богуна за віком чи не наймолодший серед офіцерського складу. Але за всіма іншими критеріями це дуже досвідчений, бувалий і випробуваний воїн. Якщо кажуть, що Україна знаходиться у війні із російськими агресорами із 2014-го року, то це про Олександра. Бо саме він був у числі перших добровольців, які пішли на схід країни гасити полум'я роздмуханого сепаратизму і боротися із вже нахабним і швидко повзучим "русским міром". З того часу Олександр практично у військах і у зоні АТО / ООС. Тому нічого дивного у тому, що 24 лютого 2022 року рашисти нахабно вторглися на територію нашої держави він так і не побачив. Для нього все було очікувано та зрозуміло. Звісно ж, він воював з

огляду на свій досвід та гартування, отримані у сутичках і протистоянні із росіянами на Донбасі. Досить швидко за ретельне виконання завдань Олександр отримав відзнаку "За зразкову службу". На запитання "За що нагорода?", Олександр відповів, що нічого особливого не робив, а "просто виконував свої обов'язки так, як треба". Як досвідчений і випробуваний у сутичках із ворогом військовослужбовець, Олександр каже, що ключовими факторами успіху у протистоянні із агресором є витримка, терпіння і непереборне бажання гнати непроханих гостей зі своєї землі. Зрозуміло, Олександр із "висоти" свого бойового досвіду добре знає ситуацію із реальними потребами та можливостями українського війська. Як розвідник, одразу ж зауважує, що засобів спостереження і контролю довколишньої ситуації на передній краї все ще не

На псевдо "Ромео", а насправді "вовк". Та ще й "залізний"!

У підрозділах батальйону "Залізні вовки" багато воїнів, які мають достатньо чималий досвід військових дій, про що варто розповідати як завгодно довго. Нашу увагу викликав боєць Роман із трохи незвичним для гранатометника псевдо "Ромео". "Ромео" наче й нічим особливим не відрізняється від своїх багатьох побратимів, але все одно – у його розповіді все просто, правдиво і зрозуміло. Цікаво, що на відміну від багатьох наших хлопців, які мали хоча б невеликий, (хоча, дехто й солідний) досвід військової служби, "Ромео" такого досвіду раніше не мав. Від слова "зовсім". Але 24 і 25 лютого 2022-го року швидко і без жодних вагань вирішив йти боронити свою сім'ю, дітей, батьків, з дитинства знайому Борщагівку і... всю Україну. Як більшість таких само хлопців -киян, "Ромео" потрапив до батальйону територіальної оборони, де й отримав перше бойове хрещення і водночас пройшов посилені та небувало інтенсивний "курс молодого бійця". Вже звідти, із підрозділу тероборони, "Ромео" власне й став тим хвацьким оператором АГС, якого знають не лише його побратими із батальйону "Залізні вовки", бо почерк його бойового "апарату" дуже неохоче, але вгадують вороги – рашисти.

Щоправда досвід і авторитет справді бувалою воїна прийшов до "Ромео" не відразу. Йому вже у складі Першої бригади особливого призначення довелося побувати у декількох напрочуд "гарячих" точках, де тижнями (бувало, що й місяцями) вирувала прямо таки пекельна контрбатарейна боротьба. Доводилося тижнями сидіти у траншеї на бойовій позиції. Звісно ж, без заміни, у винятково складних умовах, а бувало – коли поряд нікого зі своїх. Потім було легше, бо обороняли свій рубіж без жодної допомоги упродовж 9-ти днів. "Ро-

мео" згадує, як бувало, що від напруги боїв, а можливо від морозно-болотної атмосфери, на позиції заклинив автомат і сподіватися доводилося лише на гранати і... на рацію. Як це часто трапляється на війні, доля не вберегла "Ромео" від поранення. Після затяжного перебування у "м'ясо-рубці" під Северодонецьком Роман "Ромео" був поранений у ногу. Каже, що "зловив" гранату.

Загалом "Ромео" жваво, а моментами – навіть весело? розповідає про своє життя – буття у батальйоні "Залізні вовки". Чи бувають у підрозділах ЗСУ напади хандри чи песимізму? "Ромео" відповідає дуже чітко і вичерпно повно. Каже, що "нитіків" в армії, а тим паче на війні, завжди вистачає. Той, хто служить, хто готується до бою чи навіть у години відпочинку, часто висловлює чергову і точно неможливу у цей час "хотелку". Звісно ж, усіх бажань і побажань, нарікань та зауважень задовольнити не вдається, тим паче ніхто цього робити тут і негайно не збирається. "Ромео" радить, аби позбутися песимізму та гнітючого на-

строю, слід постаратися певним чином розслабитися. Адже воювати доведеться ще не один і не два місяці. Хоча наша армія, на думку "Ромео", сьогодні вже очевидно не та, яка була раніше і куди на службу йти не хотілося багатьом молодим хлопцям. "Ромео" також у лавах ЗСУ строкової служби не служив. Але про те не жаліє зовсім. Каже, що раніше в українському війську тільки й того, що навчитися марширувати за півтора року можна було ще так -сяк. Але ж, для чого? Сьогодні "Ромео" пересвідчився, що такі був правий – усім військовим премудростям він встиг непогано навчитися у траншеях під Вовчанськом, а не на плацу військового містечка. Водночас, якраз там, на бойових позиціях під Северодонецьком і Бахмутом, під Вовчанськом чи поблизу Часового Яру, "Ромео" чітко згадав, що ЗСУ і його підрозділ "Залізних вовків" обов'язково виженуть рашистик за межу українського кордону. І це буде перемога, бо "Ромео" у цьому також переконаний.

Двадцять пострілів – і роти, як не було!

Якби у підрозділах усіх бригад ЗСУ мали б змогу хоча б раз у сім днів визначити найважливішу подію тижня, то сам процес такого "конкурсу" викликав би неабиякий інтерес.

Минулий тиждень реальним претендентом на подібне звання "подія тижня" у масштабах усіх ЗСУ могла б бути обслуга (розрахунок) гармати САУ "Богдана" Першої окремої бригади спецпризначення імені Богуна. Як відомо, це найновітніша артилерійська модель, створена зброярми України вже і якраз під натівські стандарти. Йдеться про калібр снаряду (155 мм). Сьогодні артилеристи – богунці навчилися бездоганно вражати ворожі позиції за допомогою залпів "Богдани", яка здатна вражати ворожі "точки" і позиції на відстані 40-42-х кілометрів. Наскільки далеко від переднього краю була ціла рота солдат – рашистів, поки що невідомо, але 20 снарядів двох типів, доправлених богунською "БОГДАНОЮ" у табір супротивника, зробили свою справу сповна – чверті години вистачило, аби відправити на концерт "до кобзона" роту вояків – рашистів. Зрештою, туди їм і дорога, а "Богдана" відтепер шукатиме нагоду, аби невдовзі знову спробувати "піти на рекорд". Снарядів у богунців начебто не бракує, а ворожі цілі на відстані кількох десятків кілометрів обов'язково проявляться. Так що чекаємо від артилеристів – богунців на чергову "подію тижня". Знову ж таки – у масштабах ЗСУ.

СТРАТЕГІЮ ВИЗНАЧЕНО. НАВІТЬ – У ДЕТАЛЯХ!

Цей візит до України Верховного головнокомандуючого ЗС США в Європі генерала Каволі та начальника штабу оборони Великої Британії адмірала Радакіна, який відбувся 15-16 серпня 2023-го року, матиме набагато більше значення, аніж усі попередні відвідування натівським командуванням своїх українських колег.

Упродовж доби Головнокомандувач ЗСУ Валерій Залужний разом із начальни-

П'ять мін на квадратному метрі: рівень мінування окупантів приголомшує

Мінні поля, встановлені російськими військовими – один із найсерйозніших викликів, з яким довелось зіштовхнутися нашим військовим під час активних наступальних дій влітку цього року.

Окупанти дійсно продемонстрували, що вміють мінувати, як масштабно, так і швидко та ефективно. Вже перші тижні українського контрнаступу дали наочні результати, які призвели до корекції деяких, раніше намічених планів українського командування.

Нещодавно масштаби цієї проблеми отримали вираження і в цифровому вимірі – як розповідав очільник оборонного відомства України Олексій Резніков, українські військові на окремих ділянках фронту можуть розкопувати до п'яти мін на один квадратний метр.

Як саме можуть виглядати такі мінування на практиці можна на власні очі побачити на одному з фото, яке було опубліковане в Telegram-каналі під назвою "Щоденники Тренера".

Так, на фото нижче можна розгледіти одразу 8 мін, які окупанти встановили на ділянці у 1-2 кв. м, з яких одна протитанкова радянська ТМ-62, і ще сім – протипіхотні фугасні міни ПМН-4.

Це яскравий приклад так званого мінування кластерами. "Це змішане мінування, коли встановлюється протитанкова міна, і навколо декілька протипіхоток. Виходить комплексне мінне загородження, яке проривати дуже важко", – йдеться у матеріалі про особливості мінування особливо великої концентрації.

Це фото – привід вкотре нагадати, з якими труднощами зіштовхуються Сили оборони України, які метр за метром звільняють українські землі від російського окупаційного війська.

І що темп просування наших військових вперед мають визначати не у соцмережах чи в західних ЗМІ, а військово командування з урахуванням усіх реалій та викликів сьогоdnішнього дня безпосередньо на полях битв.

ком Генштабу ЗСУ генералом Сергієм Шапталю, командуючим ВМС ЗСУ адміралом Олексієм Неїжапою, Першим заступником головнокомандуючого генералом Михайлом Забродським, першим заступником Міністра оборони України генералом Олександром Павлюком, начальником ГУР генералом Кирилом Будановим обговорили зі своїми західними колегами стратегічні питання щодо розгортання нинішнього і усіх наступних етапів контрнаступу ЗСУ в ході визволення території

держави до кордонів 1991-го року. Звісно ж, багато питань, які напряму і головним чином визначатимуть успішне просування частин ЗСУ у бік державного кордону, вирішуватимуться на рівні керівництва держави у процесі спілкування та контактів із керівниками багатьох держав світу. Однак усі деталі, ресурсні потреби, які задовольнили б виконання найважливіших завдань з визволення усієї території України, тепер визначені дуже скрупульозно.

GLDSB чи ATACMS: що з цього знищить аеродром з Ка-52, що заважають контрнаступу ЗСУ

Оперативно-тактичні ракети стали найбільш ефективним засобом протидії рашистській авіації, тому їх передача вкрай необхідна для ЗСУ

У відкритому доступі є інформація про те, що російські загарбники продовжують використання аеродрому в тимчасово окупованому Бердянську для розміщення своєї армійської авіації. Зараз на ньому розміщені орієнтовно сім вертольотів Ка-52, та по чотири вертольоти типів Ми-24 та Ми-8, і сам факт існування цього авіагруповання досі виглядає в чомусь парадоксальним, попри всі "прильоти" по військовим об'єктах окупантів в Бердянську.

Вперше про те, що рашисти розмістили свої транспортні та ударні вертольоти в тимчасово окупованому Бердянську для протидії контрнаступу ЗСУ на Півдні, стало відомо ще в червні 2023 року.

Для їх знищення в Бердянську найбільш ефективними були б саме GLDSB. Такі "ракето-бомби" мають дальність стрі-

льби до 150 км, тому цілком можуть дістатися по цьому об'єкту. Їх характеристики підходять саме для ураження таких цілей, як гелікоптери на стоянці.

Щоправда, для знищення гелікоптерів Ка-52 армії РФ в тимчасово окупованому Бердянську або на інших "майданчиках підскоку" найбільш ефективною (у разі передачі від США) могла б стати оперативно-тактична ракета ATACMS у базовій версії М39 з дальністю стрільби лише до 160 км, та з касетною БЧ масою аж 570 кг. Втім, і в цій концепції теж можна знайти своє слабе місце – політичного рішення про ATACMS для ЗСУ поки що нема.

Підбивати підсумки в середині бою недоречно, битву не закінчено

КОНТРАСТУП УКРАЇНСЬКИХ СИЛ ОБОРОНИ ТРИВАЄ, ТОМУ РАНО РОБИТИ ВИСНОВКИ.

Про це заявив речник Пентагону генерал Патрік Райдер. За його словами, по всій лінії фронту тривають бої, а "українці здійснюють певний рух вперед". "Ми із самого початку говорили, що для ЗСУ це буде жорстка і важка операція, яка проходитиме за непередбачуваним сценарієм"

До речі, глава Пентагону Ллойд Остін підкреслив той факт, що це "марафон, а не спринт. Тому не повинно бути жодних

ілюзій щодо цього факту", – сказав Райдер. Речник Міноборони США також наголосив, що якщо Україна не досягне успіху, то наслідки торкнуться і Європу, і весь світ. "Бій за своєю природою дуже динамічний, він дуже мінливий і непередбачуваний, і кожен, хто вивчає історію, знає, що битва не закінчена, поки вона не завершиться. ... То ж я не збираюся підбивати підсумки в середині бою. Знову ж таки, це було б недоречно. Що ми збираємося зробити, то це продовжувати підтримувати їх стільки, скільки потрібно", – підсумував він.

У РОЗБУДОВІ СТОЛИЦІ БОГУНЦІ НЕ ОСТАННІ

Приємна новина про відзначення успіху викладачки Київського лицю імені Івана Богуна премією Київського міського голови Віталія Кличка надійшла якраз напередодні головного державного свята України.

Віталій Кличко в урочистій обстановці вручив грамоту і премію мерії Києва викладачу української мови та методисту навчальної частини Київського військового лицю ім. Івана Богуна Оксані Веремеєвій. Висока відзнака столичного керівництва вручена педагогу лицю ім. Богуна за "особисті досягнення молоді у розбудові столиці України – міста – героя Києва". Додамо, що Оксана Веремеєва отримала високу муніципальну нагороду у номінації "творчі досягнення".

Залужний пообіцяв завдавати ударів по території Росії українською зброєю

Головнокомандувач Збройних сил України Валерій Залужний заявив, що Україна буде використовувати зброю власного виробництва, щоб здійснювати удари по території Росії. Про це він заявив в інтерв'ю The Washington Post.

Залужний заявив, що західні союзники побоюються передавати Києву зброю великої дальності через те, що бояться ескалації. Попри це, Україна битиме ворога на його території, використовуючи для цього зброю власного виробництва.

"Щоб врятувати свій народ, чому я маю питати у когось дозволу, що робити на ворожій території? З якоїсь причини я повинен думати, що мені там нічого не дозволено робити. Чому? Тому що Путін застосує ядерну зброю? Дітям, які вмирають, однаково", – заявив генерал

Залужний наголосив, що в умовах війни ворога можна і потрібно знищувати на його території

"Це наша проблема, і нам вирішувати, як убити цього ворога. На його території можна і потрібно вбивати на війні. Якщо наші партнери бояться використовувати свою зброю, ми використаємо свою. Рівно стільки, скільки необхідно", – сказав він.

Творець – основа життя нашого Всесвіту

Наші давні предки, а найперше духовні православні Отці та православні духовні воїни, шановані Рахмани та Характерники, добре усвідомлювали базові засади життя у нашому Всесвіті. Вони глибоко розуміли, що першим і глибоко правдивим виконавцем Вселенського Закону у нашому Всесвіті є сам Творець (Господь, Сварог, Інтра). Він найвища і найдосконаліша сутність, той хто контролює виконання Вселенського Закону на усіх духовних рівнях.

Варто зауважити, що Творець у давньому православному світогляді, у системі світобудови, у всіх релігійних системах Всесвіту, має до чотирьох десятків імен. Ці імена здебільшого є абрєвіатурами, які пояснюють образ Великого Отця, висвітлюють його найвищі якості, всебічно розкривають значення Творця для Вселенського життя.

Православні Отці земного минулого, Рахмани, Характерники, добре знали, що Творцю нашого Всесвіту до душі такі його імена:

- ТВОРЕЦЬ (Турботливий Великий Отець Рівнями Єднаючий Цілісність Б/величну);
- ГОСПОДЬ (ГОсподар Святим ПОлям Добрим Б/величним);
- СВАРОГ (Святий Вишній Атман/дух Рівням Отців Господніх),
- ІНТРА (Ірію Небесного Творець Рівнів Атману/духовних).

Предки знали – Творець є найвища сутність та перша велична людина, яка управляє Вселенським життям за допомогою ЗАКОНУ. Бо все у Всесвіті має енергетичне корміння – КОН (Кормління Отця Небесного). Тому Творець діє ЗАКОНОМ і прагне, щоби це робили всі явлені в Мири нашого Всесвіту люди (світлі людські душі).

Живлення **єства людини**, найперше душі, духу, атману, яке здійснюється чистим духом і живою, є регламентованим і визначеним правилами Прави, які формують духовні і моральні критерії явного життя людини (людини світлої душі) в Мирах Всесвіту.

Предки говорили – Творець є **найдосконалішою** людиною у Всесвіті, яка має **найскладнішу** в польовому плані Душу (48 всеохоплюючих Всесвіт полів) та наділена правом творити КОН для всього у Всесвіті.

Народжені у Всесвіті людські душі є подобою душі Творця, але в різній степені. Такі формуються полями (від 10 до 48) в залежності від ірійних рівнів душі людини. Найбільшу кількість полів, їх об'єм та силу, мають душі з Сарства Сарств (Неба).

Давнім православним предкам було відомо, що Творець сформував і підтримує:

- складну систему **народження** людських душ;
- систему **правдивої оцінки** життя народжених душ (за ірійними рівнями);
- систему збереження, та подальшого **удосконалення** народжених душ новими явленнями

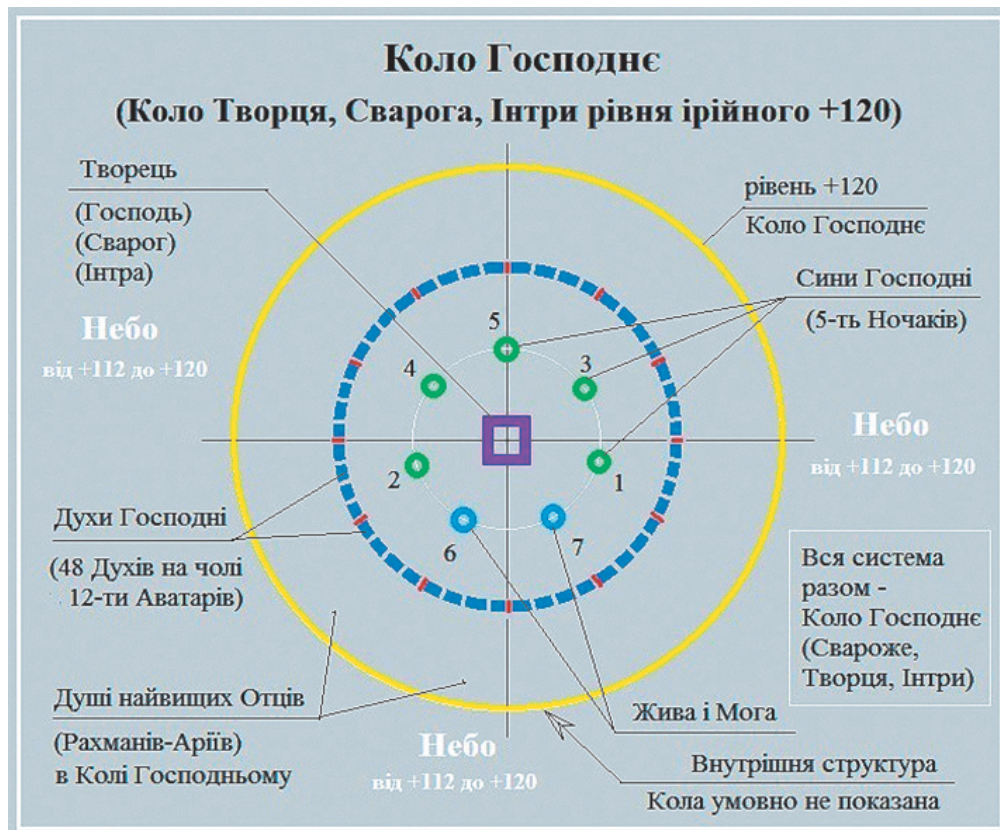

СХЕМА КОЛА ГОСПОДНЬОГО (ТВОРЦЯ, СВАРОГА, ІНТРИ), ЯКЕ ВІНЧАЄ СВІТЛИЙ ІРІЙ

в Мири Всесвіту (реанкернації – реінкарнації, пакибуття).

Творець **утримує** систему Вселенського життя у нашому Всесвіті, яка має назву **Світлий Ірій**.

Про неї, про особливості структури Світлого Ірію (її частин – Прави, Яви, Нави), про зв'язок керівної структури Всесвіту (Прави) і явних Мирів, читайте у інтернет-статтях:

- "ДУХОВНІ ПРОВІДНИКИ ВСЕЛЕНСЬКОГО ЛЮДСТВА";
- "УСТРІЙ СЛОВ'ЯНСЬКИХ ТА УКРАЇНСЬКИХ ДЕРЖАВ МИНУЛОГО";
- "РАХМАНО-ХАРАКТЕРНИЦЬКЕ РОЗУМІННЯ ВСЕЛЕНСЬКОГО ЖИТТЯ";
- "ПРАВОСЛАВНИЙ СВІТОГЛЯД – НАУКА ГЛИБИННОГО СВІТОРОЗУМІННЯ БУТТЯ".

Символом Творця і Всесвіту давні православні предки називали хрестоподібний знак – знак системи з чотирьох Світів, які сформовані Творцем, і які є під його опікою і його правлінням. Світи в цьому знакові – це чотири **рівнораменні** (рівнобокі) хрести які виходять з **квадрата** – знаку Великого Отця, Отця Всесвіту.

Вказаний символ здебільшого зображають на волокнистому чи полотняному тлі, яке відтворює польовий простір **Космосу**. Цей простір має польову структурованість, живий порядок (на відміну від хаосу, де поля не структуровані), що є необхідною умовою для формування **Всесвіту**.

Предки відали, свою керівну роль в системі Світлого Ірію Творець здійснює через систему Прави, верхньою частиною якої є Сарство Сарств, або **Небо** (дивись схему Світлого Ірію в статті "Духовні провідники Вселенського людства").

Вершиною Сарства Сарств (Неба) є ірійний рівень +120, який носить назву **Кола Господнього** (Кола Творця, Коло Сварога, Коло Інтри). Саме в ньому живуть душі Рахманів-Аріїв та Характерників. Тут містяться органи які забезпечує діяльність Творця та його Дому (власне Кола Господнього).

В цьому Домі є свій порядок, налаштований на зовнішню і внутрішню безпеку, на виконання волі та наказів Творця. Тут є структурована система виконавців та помічників (як-то Серафимів, Херувимів, Престолів).

Важливу роль в системі управління Світлим Ірієм грають **діти Творця** (їх число 7), та **Духи Господні** (їх 48, на чолі 12-ти Аватарів).

Давні православні предки знали, що невеличка частина душ Дому Господнього перебуває у явлених Мирах у явленому стані. Вони послані в Яву для впливу на життя мирів, для допомоги там, де з'явилися проблеми, де є відхилення від Вселенського Закону. Саме таких явлених Отців в давнину називали Аріями (Рахманами-Аріями, Характерниками).

Для управління Всесвітом, Коло Господнє має надійну опору – Праву або Царство Боже, (дивись схему Світлого Ірію в статті "Духовні провідники Вселенського людства"). Права є механізмом сформованим з людських душ рівнів ірійних від +14 до +120, домом людських Родів, складним та ієрархічним. Але про це в інших матеріалах...

То які висновки з озвучених основ давнього, у десятки тисяч років, православного світогляду маємо зробити?

Що відали предки, чого не знаємо ми?

Наші давні православні предки були переконані:

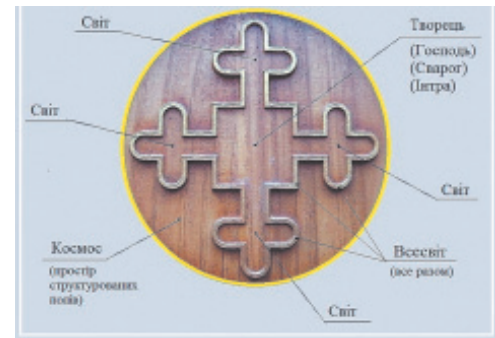
1. **Всесвіт**, у формі Світлого Ірію, сформований у Космосі, де основою є структуровані поля (на відміну від неструктурованих полів хаосу);
2. **Творець сформував Всесвіт і керує ним за системою КОН (ЗАКОН – ЗА Кормлінням Отця Небесного) з допомогою Прави – керівної ланки Світлого Ірію;**
3. **Творець найвища людина у Всесвіті, ірійного рівня +120, яка має душу з 48 полів найбільшої ємності і сили. Духами цих полів він керує всім Всесвітом, всіма його явними Мирами.**
4. **Основою Прави у Всесвіті є**

ДУЛІБСЬКИЙ ОБЕРІГ – СИМВОЛ КОСМОСУ В ЯКОМУ РОЗМІЩЕНИЙ НАШ ВСЕСВІТ

ДУЛІБСЬКЕ КІЛЬЦЕ (ПОЧ. І ТИС. Н.Е.) З НАПИСОМ "ІНТРА І Є ОТЕЦЬ" (ІНТРА І Є ОТЕЦЬ)

ХРЕСТОПОДІБНИЙ СИМВОЛ ТВОРЦЯ ТА НАШОГО ВСЕСВІТУ (СИСТЕМИ СВІТІВ) У КОСМОСІ

світлі людські душі, які входять в ієрархічну структуру – Світлий Ірій (Ірій – 1/один Рій);

5. **Коло Господнє (Дім Творця, Дім Сварога, Дім Інтри) – це оточення Творця, найвища ланка високих душ та душ у Праві;**

6. **Найближчими до Творця є його діти (такіх 7), які допомагають Отцю в управлінні Всесвітом та явними Мирами, оберігають цілісність та непорушність Світлого Ірію та Всесвіту;**

7. **З чотирьох десятків імен Творця у Всесвіті, сам він найбільше шанує такі – Творець, Господь, Сварог, Інтра;** Розуміння системи Світлого Ірію, шанування Творця, Кола Господнього, всієї Прави, допомагало нашим Предкам, давнім духівникам, Рахманам та Характерникам, мати зв'язок з керівною силою Всесвіту.

Воно дозволяло берегти світлість душ в часи випробувань і нових втілень. Бо стримління до вічності душі по дорозі ірійного росту – і є метою людського життя!

То чи бажаємо подібного для себе та майбутніх поколінь людей?

Підготував Валентин ДЕМ'ЯНОВ

